

ישוע מתחילה את שליחותו בגליל
(מרקוס א' 15-14; לוקס ד' 14-15)

¹² באשר שמע ישוע כי הסגירו את יוחנן יצא אל הגליל. ¹³ הוא עזוב את נצרת וכאלה גור בקפר נחום ליד הרים, בחבל זבולון ונפתלי, ¹⁴ למן יתקיים הגאמר בפי ישעיהו הנביא:
 ¹⁵ "ארצה זבולון וארצה נפתלי,
 ברך הים, עבר מירון, גליל הרים.
 ¹⁶ העם ההולכים בחשך
 ראוי אור גדול,
 ישבי הארץ צלמות
 אור גנה עליהם".
¹⁷ מן העת היא החל ישוע להזכיר ולומר: "חורי בחשובה, כי קרבה מלכות שמים."

הקריה לאربעה דיביגים

(מרקוס א' 20-16; לוקס ה' 1-11)

¹⁸ בשהלך ליד ים הגליל ראה שני אחים, אחד שמעון הנקרא כיפא ואת אנדרי אחיו, משליכים רשות לחוף הים, כי קיו דיביגים. ¹⁹ אמר להם: "בואי אחרי ואעשה אתכם דיביגי אקסם". ²⁰ מיד עזבו את קרשתו והלכו אחריו.
²¹ בלקטו הלאה ראה שני אחים אחרים, את יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחיו, בפירה עם זבדי אביהם והם מתקנים את רשותיהם. קרא להם ²² ומיד עזבו את הפסירה ואת אביהם ועלכו אחרים.

כשמעו כי הסגירו את יוחנן וילידלו הארץ הגליל:
 ²³ ויעזב את נצרת ויבא וישב בקפר-נחום אשר על-
 שפט הים בגבול זבולון ונפתלי: למלאת הבאמר
 על-פי ישעיהו הנביא לאמר: ארצה זבולון וארצה
 נפתלי דרך הים עבר תירדן גليل הרים: העם
 ההלךים בחשך ראו אור גדול ושבי הארץ צלמות
 אור גנה עליהם: מנ-העת היא החל ישוע לקרא
 קראו ואמור שובו כי הגעה מלכות השמים: ויהי
 בהתהילו על-יד ים-הגליל וירא שני אנשים אחים
 את-שמעון הנקרא פטרוס ואת אנדרי אחיו והמה
 משליכים מצודה בים כי דינם הוא: ויאמר אליהם
 לכי אחרי ואשימים לדיביגי אנשים: ויעזבו מהרה את
 המכרות נילכו אחריו: ויהי כעברו משם וירא שני
 אנשים אחרים את-יעקב בז'ובדי ואת-יוחנן
 אחיו באניה עם-זבדי אביהם מתקנים את-מכרותם
 ויקרא אליהם: ויעזבו מיד את-האניה ואת-אביהם
 ונילכו אחריו:

12. A když uslyšel Ježíš, že by Jan byl vsazen, navrátil se do Galilei.

13. A opustiv *Nazarét, přised, bydlil v Kafarnaum při moři, v krajinách Zabulon a Neftalím, ^{*Luk. 4,31.}14. Aby se naplnilo povědění skrze Izaiáše proroka, *řekoucího: ^{*Izai. 9,1,2.}

15. Země Zabulon a Neftalím při moři za Jordánem, Galilea pohanská,

16. Lid, kterýž bydlil v temnostech, viděl světlo veliké, a sedícím v krajině a stínu smrti, světlo vzešlo jim.

17. Od toho času počal Ježíš kázati a praviti: Pokání *číste; neboť se přiblížilo království nebeské.

18. A chodě Ježíš podlé moře Galilejského, uzel *dva bratry, Šimona, kterýž slove Petr, a Ondřeje bratra jeho, ani pouštější sít do moře, (nebo byli rybáři.) ^{*Mark. 1,16. 19. Luk. 5,2.}19. I dí jim: Podle *za mnou, a učiním vás rybáře lidí. ^{*Mark. 1,17.}20. A oni hned *opustivše sítí, šli za ním. ^{*Luk. 5,27.}21. A poosdě odtud, uzel jiné dva bratry, * Jakuba syna Zebedeoova, a Jana bratra jeho, na lodí s Zebedeem otcem jejich, ani tvrdí sít své. I povolal jich. ^{*Mark. 1,19. Luk. 5,10.}

22. A oni hned opustivše lodí a otce svého, šli za ním.

Počátek Ježíšovy činnosti

¹²Když Ježíš uslyšel, že Jan je uvězněn, odebral se do Galileje. ¹³Opustil Nazaret a usadil se v Kafarnaum při moři, v území Zabulón a Neftalí, ¹⁴aby se splnilo, co je řečeno ústy proroka Izaiáše:¹⁵Země Zabulón a Neftalí, směrem k moři, za Jordánem, Galilea pohanská —¹⁶lid bydlící v temnotách uvidí velké světlo; světlo vzejde tém, kdo seděli v krajině stínu smrti. ¹⁷Od té chvíle začal Ježíš kázat: „Číste pokání, neboť se přiblížilo království nebeské.“

Povolání učedníků

¹⁸Když procházel podél Galilejského moře, uviděl dva bratry, Šimona zvaného Petr a jeho bratra Ondřeje, jak vrhají sít do moře; byli totiž rybáři.¹⁹Rekl jim: „Pojďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí.“ ²⁰Oni hned zanechali sítě a šli za ním. ²¹O něco dále uviděl jiné dva bratry, Jakuba Zebedeova a jeho bratra Jana, jak na lodi se svým otcem Zebedeem spravují sítě; a povolal je. ²²Ihned opustili lod i svého otce a šli za ním.

ישוע משרה את המונינים
(לוקס ו' 19-17)

²³ הוא סַבֵּב בְּכָל הַגָּלִיל כַּשְׁהוּא מַלְמֵד בְּכֹתִי הַפְּנִיסָת
וַמְּקִרְזֵא אֶת בְּשׂוֹרַת הַמְּלֻכָּות וַמְּרַפֵּא בְּלַמְּחָלה וְכָל
בָּעֵם. ²⁴ שָׁמַעוּ יְצָא בְּכָל סּוּרִיה וְהַבְּיָאוּ אֶלְיוֹ אֶת כָּל
הַחֲוֹלִים הַסּוּכָּלִים מִמְּחָלוֹת וּמִכְּאֹובִים לִמְגִיאָה, וְגַם
מִירוֹשָׁלַּם וַיְהִי וַיַּעֲבֹר לִירָן:

דרשת ההר

¹ קָרָאוּתוֹ אֶת הַמּוֹן קָעֵם עַלְהָ בְּמַעַלָּה הַקָּר וַיֵּשֶׁב,
וּמְלִמְדֵיו נָגְשׁוּ אֵלָיו. ² פָּתַח פִּיו וַיְלַמֵּד אֹתָם בְּאָמָרוֹ:

אשרי

(לוקס ו' 20-23)

³ "אָשָׁרִי עֲנֵנִי הָרוּת, כִּי לְהָם מִלְכָוֹת הַשָּׁמַיִם.

⁴ אָשָׁרִי הַאֲבָלִים, כִּי הָם יִנְחָמוּ.

⁵ אָשָׁרִי הַעֲנוֹנִים, כִּי הָם יִרְשׁוּ אֶת הָאָרֶץ.

⁶ אָשָׁרִי הַרְעָבִים וְהַצְמָאים לְצִדְקָה, כִּי הָם יִשְׁבָּעוּ.

⁷ אָשָׁרִי הַרְחַמְנִים, כִּי הָם יִרְחָמוּ.

⁸ אָשָׁרִי בָּרִי לְבָב, כִּי הָם יִרְאְוּ אֶת אֱלֹהִים.

⁹ אָשָׁרִי עֹשֵׂי שְׁלוֹם, כִּי בְּנֵי אֱלֹהִים יִקְרָאוּ.

¹⁰ אָשָׁרִי הַגְּרָדִפים בְּגַל הַצִּדְקָה, כִּי לְהָם מִלְכָוֹת
הַשָּׁמַיִם.

¹¹ אָשָׁרִיכֶם אָם יִחְרָפוּ וַיְרָדְפוּ אֶתְכֶם וַיַּעֲלִילוּ עֲלֵיכֶם

וַיִּסְבַּב יְשֻׁעָה בְּכָל-הַגָּלִיל וַיְלַמֵּד בְּכֹתִי כְּגַסְיוֹתֵיהֶם ²³
וַיַּבְשֶׁר בְּשׂוֹרַת הַמְּלֻכָּות וַיְרַפֵּא כָּל-מְחָלה וְכָל-
²⁴ מְדֻדָּה בְּעֵם: וַיֵּצֵא שָׁמַעוּ בְּכָל-אָרֶץ סּוּרִיא וַיִּבְיאוּ
אֶלְיוֹ אֶת כָּל-הַחֲוֹלִים הַמְּעֻנִים בְּכָל-חָלִים וּמִכְּאֹובִים
²⁵ וְאֶחָזָן שְׁדִים וּמְכִי יְרָחָן וְגַכִּי אֲבָרִים וַיְרַפֵּם: וַיַּלְכוּ
אֶתְכֶם הַמְּנִינִים הַמְּנִינִים מִן-הַגָּלִיל וּמִן-עַשֶּׂר הַעֲרִים
וּמִירוֹשָׁלַּם וַיְהִי וַיַּעֲבֹר לִירָן:

ה וַיְהִי כָּרָאוֹתוֹ אֶת-הַמִּן הַעַם וַיַּעַל הַהָּרָה וַיֵּשֶׁב
שָׁם וַיִּגְשֹׁשׁ אֶלְיוֹ מַלְמִיךְיוֹ: וַיִּפְתַּח אֶת-פִּיהוֹ וַיְלַמֵּד
אֹתָם לְאמֹר: אָשָׁרִי עֲנֵנִי רֹוח כִּי לְהָם מִלְכָוֹת
הַשָּׁמַיִם: אָשָׁרִי הַאֲבָלִים כִּי-הָם יִנְחָמוּ: אָשָׁרִי הַעֲנוֹנִים
כִּי-הָמָה יִרְשֶׁוּ הָאָרֶץ: אָשָׁרִי הַרְעָבִים וְהַצְמָאים
לְצִדְקָה כִּי-הָם יִשְׁבָּעוּ: אָשָׁרִי הַרְחַמְנִים כִּי-הָם
יִרְחָמוּ: אָשָׁרִי בָּרִי לְבָב כִּי-הָם יִחוֹזְוּ אֶת-הָאֱלֹהִים:
אָשָׁרִי רְדָפִי שְׁלוֹם כִּי-בְּנֵי אֱלֹהִים יִקְרָאוּ: אָשָׁרִי
הַגְּרָדִפים עַל-דָּבָר הַצִּדְקָה כִּי לְהָם מִלְכָוֹת הַשָּׁמַיִם:
אָשָׁרִיכֶם אָם יִחְרָפוּ וַיְרָדְפוּ אֶתְכֶם וַיְדַבְּרוּ בְּשָׁקר
עֲלֵיכֶם

23. I *procházel Ježíš všecku Galilei, uče v shromážděních jejich a káze 4. Blahoslavení *lkající, nebo oni evangeliem království, a uzdravuje potěšení budou. *Zalm 126, 5. Izal. 61, 2. všelikou nemoc i všeliký neduh v lidech. Blahoslavení *tiší, nebo oni dědu. *k. 9, 36. Luk. 4, 16. 31. dictví †obdrží na zemi.

24. A rozešla se o něm pověst po vší Syrii. I vodili k němu *všecky nemocné, rozličnými neduhy a trápeními obklíčené, i dábelníky, i náměšťníky, i šlakem poražené, a uzdravoval je. *Mark. 6, 56. 68. 25. I šli za ním *zástupové mnozí z Galilee a z Desíti měst, i z Jeruzaléma i z Judstva i z Zajordání.

Vida pak Ježíš *zástupy, vstoupil na horu; a když se posadil, přistoupili k němu učedlníci jeho. *k. 4, 25. 2. I otevřev ústa svá, učil je, řka: 3. Blahoslavení *chudí duchem, nebo jejich jest království nebeské.

*Mark. 6, 57. Luk. 6, 20. Ríms. 8, 28 násled. 10. Blahoslavení, *kteříž protivenství trpí pro spravedlnost, nebo jejich jest království nebeské. *Ríms. 8, 17. 11. Blahoslavení budete, *když vám zlořečiti budou a protivenství činiti, a mluviti všecko zlé o vás, lhouce,

Zástupy kolem Ježíše

²³Ježíš chodil po celé Galileji, učil v jejich synagogách, kázal evangelium království Božího a uzdravoval každou nemoc a každou chorobu v lidu. ²⁴Pověst o něm se rozesla po celé Sýrii; přinášeli k němu všechny nemocné, postízené rozličnými neduhy a trápeními, posedlé, náměšťné, ochrnuté, a uzdravoval je. ²⁵A velké zástupy z Galileje, Desíti měst, z Jeruzaléma, Judska i ze Zajordání ho následovaly.

Blahoslavenství

5 Když spatřil zástupy, vystoupil na horu; a když se posadil, přistoupili k němu jeho učedníci. ²Tu otevřel ústa a učil je:

³"Blaze chudým v duchu^a, neboť jejich je království nebeské.

⁴Blaze těm, kdo pláčou, neboť oni budou potěšeni.

⁵Blaze tichým, neboť oni dostanou zemi za dědictví.

⁶Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti,

neboť oni budou nasyceni.

⁷Blaze milosrdným, neboť oni dojdou milosrdenství.

⁸Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uzří Boha.

⁹Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími.

¹⁰Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské.

¹¹Blaze vám, když vás budou tupit a pronásledovat a živě mluvit proti vám

čvar: Nazaru / ^aObráte se / ^b: evangelium království / ^c: mukami

atém, kdo z Ducha zvolili chudobu /

všecko zlé kvůli mně.¹²Ra-

dujte se a jásejte, protože máte hojnou odměnu v nebesích; stejně pronásledovali i proroky, kteří byli před vámi.

Výrok o soli a světle

¹³Vy jste sůl země; jestliže však sůl pozbude chuti, čím bude osolena? K ničemu již není, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali.

¹⁴Vy jste světlo světa. Nemůžete zůstat skryto město ležící na hoře.¹⁵A když rozsvítí lampu, nestaví ji pod nádobu, ale na svícen; a svítí všem v domě.

¹⁶Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.

Dovršení Zákona a Proroků

¹⁷Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky; nepřišel jsem zrušit, nýbrž naplnit.¹⁸Amen, pravím vám: Dokud nepomine nebe a země, nepomine jediné písmenko ani jediná čárka ze Zákona, dokud se všechno nestane.¹⁹Kdo by tedy zrušil jediné z těchto nejmenších příkázání a tak učil lidi, bude v království nebeském vyhlášen za nejmenšího; kdo by je však zachovával a učil, ten bude v království nebeském vyhlášen velkým.

²⁰Neboť vám pravím: Nebude-li vaše spravedlnost o mnoho přesahovat spravedlnost zákoníků a farizeů, jistě nevezjdete do království nebeského.

^bdovršit /

כל-ך רע בעבוריך: שְׁמַחוּ וְגִילוּ כִּי שָׁכְרָכֶם רַב

10

בְּשָׁמִים כִּי־כֵן רַדְפֹו אֶת־הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר־הָיוּ לְפָנֵיכֶם:

אתם מֶלֶחֶת הָאָרֶץ וְאַמְּדָמְלָחֶת הָיָה תְּפִלָּה בְּמַה יִמְלָחֶת

הָن לֹא־יַצְלַח עַד לְכָל כִּי אַמְּדָלְשָׁלִיךְ חֹזֶקה וְהָיָה

מְרַקְסָם לְבָנֵי אָדָם: אַתֶּם אָוֹר הַעוֹלָם עִיר יִשְׁבַּת עַל־

הַהָר לֹא תִּכְלֶל לְהִسְטָר: גַם אֵין מְדֻלִיקִים גַּר וְשָׁמִים

אוֹתוֹ תְּחִתָּה תְּאֵיפָה כִּי אַמְּדָעָלְהַמְנוֹרָה וַיָּאֹר לְכָל־

אָנְשֵׁי הַבַּיִת: כִּי־יָאֹר אָוֹרְכֶם לְפָנֵי בָנֵי הָאָדָם לְמַעַן

יְרָאֵו מְעַשֵּׂיכֶם הַטוֹבִים וְשָׁבְחוּ אֶת־אֲבִיכֶם שְׁבָשִׁים:

אל־מִחְשָׁבוֹ כִּי בָאתִי לְהִפְרָר אֶת־הַתּוֹרָה אוֹ אֶת־

דְּבָרֵי הַנְּבִיאִים לֹא בָאתִי לְהִפְרָר כִּי אַמְּדָלְמָלָאת:

כִּי אָמַן אָמַר אָנָי לְכָם עַד כִּי־יַעֲבֹרוּ הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ

לֹא תִּعַבֵּר יְהוָה אֶחָת אָוֹקוֹז אֶחָד מִן־הַתּוֹרָה עַד

אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הַכָּל: לְכָן מֵיָּשֶׁר יִפְרַר אֶחָת מִן־הַמְּצֹzoת

הַקְּטָנוֹת הָאֱלָה וּכְן יַלְמֹד אֶת־בָנֵי הָאָדָם קָטָן יַקְרָא

בְּמַלְכֹות הַשָּׁמִים וְאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה וַיַּלְמֹד אָוֹתָן הוּא גָדוֹל

יַקְרָא בְּמַלְכֹות הַשָּׁמִים: כִּי אָנָי אָמַר לְכָם אֵם לֹא־

תִּרְבֹּה צְדָקָתְכֶם מִזְדָקָת הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוֹשִׁים לֹא

מִבָּאוֹ אַל־מַלְכֹות הַשָּׁמִים: כִּי אָנָי אָמַר לְכָם אֵם לֹא־

12. Radujte *se a veselte se, nebo 17. Nedomnívejte se, že bych přišel odplata vaše hojná jest v nebesích. rušiti zákona aneb proroků. Nepřišel Také zajisté protivili se prorokům, jsem rušiti, ale *naplniti. •Rim.10,4.

kteríž byli před vámi. •Luk.6,23. 18. Amen zajisté pravím vám: Do-

13. Vy jste *sůl země. Jestliže sůl kudž nepomine nebe i země, jediná zmařena bude, čím bude osolena? K ni-literka aneb jeden puňtík nepomine

čemuž se nehodí více, než aby byla z zákona, až se všecky věci stanou. ven vyvržena a od lidí pošlapána. 19. Protož *zrušil-li by kdo jedno

*Mark.9,50. Luk.14,34. z příkázaní těchto nejmenších, a učil

14. Vy jste *světlo světa. Nemůžete by tak lidi, nejmenší slouti bude v krá-

město na hoře ležící skryto být. lovství nebeském. Kdož by pak koli

*Efez.6,8.9. Filip.2,15. činil i učil, ten †veliký slouti bude v krá-

15. Aniž rozsvěcují svíce a stavějí lovství nebeském. •Jak.2,10. †Mat.18,1,4.

ji pod kbelec, ale na svícen; i svítí všechném, kteríž jsou v domě.

20. Nebo pravím vám: Nebude-li hojnější spravedlivost vaše nežli zá-

16. Tak *svět světlo vaše před lid-konníků a farizeů, nikoli nevezjdete mi, ať vidí skutky vaše dobré, a slá-do království nebeského.

ví Otce vašeho, kteríž jest v nebe-sích. •1 Petr.2,12.

מתי ה

מלח ואור

(מרקוס ט' 55; לוקס י"ד 34-35)

בגלאי.¹² שמחו וגילו, כי שכרכם רב בשמיים; הרי לך
רددתו את הנביאים שהיו לפניכם."

מלח ואור

(מרקוס ט' 55; לוקס י"ד 34-35)

"אתם מלח הארץ, אף אם המלח נήיה תפְל בְמַה
יראו מעשיכם ה טובים ושבחו את אביכם שבשים:¹³
אל-מִחְשָׁבוֹ כִּי בָאתִי לְהִפְרָר אֶת־הַתּוֹרָה אוֹ אֶת־
החויצה להיות מරקס לרגלי הբריות.

אתם אוֹר הַעוֹלָם. עִיר שׁוֹכְנָה עַל הָר אֵינָה יָכוֹלָה
לְהִסְטָר.¹⁴ גַם אֵין מְדֻלִיקִים מִנְוֹרָה וְשָׁמִים אַוְתָה מִתְחַת
כָּלִי, אֶלָא עַל בָּן שָׁמִים אַוְתָה וְאָנוּ פָאֵר לְכָל בָּאֵי הַבַּיִת.¹⁵

בָּאָנָי לְכָם עַד כִּי־יַעֲבֹרוּ הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ
בְּמַלְכֹות הַשָּׁמִים וְאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה וַיַּלְמֹד אָוֹתָן הוּא גָדוֹל
מְעַשֵּׂיכֶם הַטוֹבִים וַיַּכְבְּדוּ אֶת אֲבִיכֶם שְׁבָשִׁים".

התורה והנביאים

"אל-מִחְשָׁבוֹ שָׁבָאַתִי לְבַטֵּל אֶת הַתּוֹרָה אוֹ אֶת
הַנְּבִיאִים; לֹא בָאתִי לְבַטֵּל כִּי אֵם לְמִלְאָה.¹⁷ אָמַן. אָמַר

אָנָי לְכָם, עַד אֲשֶׁר יַעֲבֹר הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ אָף יָד אֶחָת
אָנוּ פָג אֶחָד לֹא יַעֲבֹר מִן הַתּוֹרָה בְּטרם יַתְקִים הַכָּל.¹⁸

לְכָן בָּל הַמְּפָר אֶחָת מִן הַמְּצֹzoת הָאֱלָה
וַיַּלְמֹד בָּאָנָי לְכָם, אֵם לֹא תְּהִיא צְדָקָת הַשָּׁמִים.¹⁹

אָבָל בָּל הַעֲוֹשָׂה וְמִלְמָד, הוּא גָדוֹל יַקְרָא בְּמַלְכֹות
הַשָּׁמִים.²⁰ אָוֹמֵר אָנָי לְכָם, אֵם לֹא תְּהִיא צְדָקָת הַשָּׁמִים
מִרְבָּה צְדָקָת הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוֹשִׁים לֹא תִּכְנַסוּ לְמַלְכֹות
הַשָּׁמִים".

בעס וההתפישות

²¹ "שמעתם כי נאמר לראשונים 'לא מרצח', וכל רוצח יחיב לדין. ²² ואני אומר לכם: כל הכוועס על אחיו יחיב לדין; והוא אומר לאחיו 'יריק' יחיב למשפט הפענחרין; והוא אומר 'אוי' יחיב לאש גיהנום. ²³ לכן אם פכיה את קרבנה אל המזבח ושם תזכיר כי לאחיך דבר נגידך, ²⁴ עוזב את קרבנה שם לפניו המזבח ולך תחלה מהר החרצות לאחיך ואחר בך בוא ותקרב את קרבן. ²⁵ מהר להחפיכם עם איש ריבך בעודך בברך אותו, פן ימסר אותך לשופט והשופט ימסר אותך לשוטר ותשלחו לבית הסוהר. ²⁶ Amen אומר אני לך, לא יצא מכם עד אשר תשלם את הפרוטה האחרונה."

נאוף

²⁷ "שמעתם כי נאמר 'לא תנאף'. ²⁸ ואני אומר לכם שבל המביט באשה מתווך פאונה אליה כבר נאף אותה בלבבו. ²⁹ אם עינך הימנית תכשיל אותה, נקר אותה והשליך אותה מפה, כי מוטב לך שיאביד אחד מאבריך משישליך כל גופך לגיהנום. ³⁰ ואם ידק הימנית תכשיל אותה, קאץ אותה והשליך אותה מפה, כי מוטב לך שיאביד אחד מאבריך מרדחת כל גופך לגיהנום."

גירושין

(מתיה י' 9; מרקובוס י' 12-11; ט' 18)

³¹ "נאמר, איש כי ישלח את אשתו יתן לך ספר ריתותין"

שמעתם כי נאמר ²¹

לקדמונים לא מרצח ואשר ירצח מחייב הוא לבית דין: אבל אני אמר לכם כל-אשר יקצת על-אחיך חנום מחייב הוא לבית דין ואשר יאמר אל-אחיך רקא מחייב הוא לסתנחרין ואשר יאמר אפתה הנבל מחייב לאש גיהנם: لكن אם-פרקrib קרבנה אל-המזבח ולשם תזכור כי-יש לאחיך דבר עלייך: עוזב מהר שם את-קרבנה לפניו המזבח וקדם לילכת לכפר פניהם אחיך ואחרי כן בוא לקרב את-קרבנה: מהר התראה לאיש ריבך בעודך בדרכך אותו פן-יסגיר אתה איש ריבך אל-המשפט ומהשפט יסגורך לשוטר והשלכת אל-בית הצלא: Amen אומר אני לך לא מצא מכם עד אשר שלמה את-הפרוטה האחזרה: שמעתם כי נאמר لكדמונים לא תנאף: ²⁷ אבל אני אמר לכם כל-אשר יבית באשה ליחמד אתה נאף נאפה בלבבו: ואם תכשילך עין ימינה נקר אותה והשליך מפה כי טוב לך אשר יאביד אחד מאבריך מרדחת כל-גופך אל-

²⁹ גיהנם: ונאמר איש אשר ישלח את-אשתו ונתן לה ספר כריתות: ²¹ Slyšeli jste, že říkáno jest starým: *Nezabiješ. Pakli by kdo zabil, povinen trpěti soud. ^{*2Mojs. 20, 18. 3 Mojs. 24, 17.} trem svým, a potom přijda, obětuj 22. Ale jáť pravím vám: že každý, kdož by *pohleděl na ženu ku požádání jí, již zcizoložil s ní v srdeci svém. ^{*Job 31, 1. Žalm 119, 87.}

25. Vejdí *v dobrou vůli s protivníkem svým rychle, dokudž jsi s ním pak řekl bratru svému: Rácha, †pona cestě, aby snad nedal tebe provinen bude před radou státi; a kdož tivník tvůj soudeci, a soudce dal by řekl: Blázne, musí **pekelný oheň té služebníku, a byl bys uvržen do trpěti. ^{*Žalm 143, 2. †2Mojs. 18, 21. 22. ‡1Jan. 8, 16.} žaláře. ^{*k. 6, 14; 18, 35. Luk. 12, 58. Efes. 4, 26.}

23. Protož *obětoval-li bys dar svůj na oltář, a tu bys se rozpomenul, že odtud, dokudž i posledního halére nebratr tvůj má něco proti tobě: ^{*Mark. 11, 25.} navrátíš. ^{*k. 18, 34.}

24. Nechejž tu daru svého před oltářem a odejdi; prvé smíř se s bra- 27. Slyšeli jste, že *říkáno bylo starým: Nezcizoložíš. ^{*2Mojs. 20, 14.}

O zabité

²¹ Slyšeli jste, že bylo řečeno otcům: ,Nezabiješ! Kdo by zabil, bude vydán soudu.' ²² Já však vám pravím, že již ten, kdo se hněvá na svého bratra⁴, bude vydán soudu; kdo snižeje⁵ svého bratra, bude vydán radě⁶; a kdo svého bratra zatracuje⁷, propadne ohnivému peklu. ²³Přinášíš-li tedy svůj dar na oltář a tam se rozpomeněš, že tvůj bratr má něco proti tobě, ²⁴nech svůj dar před oltářem a jdi se nejprve smířit se svým bratrem; potom teprve přijď a přines svůj dar. ²⁵Dohodni se se svým protivníkem včas, dokud jsi s ním na cestě k soudu, aby tě neodevzdal soudci a soudce žalářníkovi, a byl bys uvržen do vězení. ²⁶Amen, pravím ti, že odtud nevyjdeš, dokud nezaplatíš do posledního halére.

O cizoložství

²⁷Slyšeli jste, že bylo řečeno: ,Nezcizoložíš.' ²⁸Já však vám pravím, že každý, kdo hledí na ženu chtivě, již s ní zcizoložil ve svém srdci. ²⁹Jestliže té svádí tvé pravé oko, vyvrji je a odhod pryč, neboť je pro tebe lépe, aby zahynul jeden z tvých údů, než aby celé tvé tělo bylo uvrženo do pekla. ³⁰A jestliže té svádí tvá pravá ruka, utni ji a odhod pryč, neboť je pro tebe lépe, aby zahynul jeden z tvých údů, než aby se celé tvé tělo dostalo do pekla.

²⁷: dávným (stejně v. 33) / ²⁸: var: + bez příčiny / ²⁹: kdo fekne ,raka' (tj. obviňuje z prázdnoty před Bohem) / ³⁰: synedriu /

²⁸: kdo řekne ,blázne' (tj. obviňuje z bezbožnosti)

28. Ale jáť pravím vám: že každý, kdož by *pohleděl na ženu ku požádání jí, již zcizoložil s ní v srdeci svém.

^{*Job 31, 1. Žalm 119, 87.}

29. Jestliže pak *oko tvé pravé horší tě, vylup je a vrz od sebe; neboť jest užitečněji tobě, aby zahynul jeden oud tvůj, než by celé tělo tvé uvrženo bylo do ohně pekelného. ^{*k. 18, 9. Mark. 9, 43, 47.}

30. A pakli ruka tvá pravá horší tě, utni ji a vrz od sebe; nebo užitečněji jest tobě, aby zahynul jeden oud tvůj, než by všecko tělo tvé uvrženo bylo do pekelného ohně.

31. Též řečeno *jest: Kdož by koli propustil manželku svou, aby jí dal lístek rozloučení. ^{*k. 19, 7. 9. 5 Mojs. 24, 1.}

כְּרִיתוֹת³². וְאַנִי אָמֵר לְכֶם: כִּלְמַגְרֵשׁ אֲתָאֵשְׁתָו חַיָּץ
מְאַשֵּׁר עַל־דְּבָר זְנוּת, עוֹשָׂה אֹתָה לְנוֹאָפָת; וְהַלְוָקָם אֲתָה
הַגְּרוֹשָׁה לְאַשָּׁה נְזָאֵף הוּא.

שבועה

³³ "עַד שְׁמַעַתְּמִים כִּי נְאָמֵר לְרָאשׁוֹנִים 'לֹא תִשְׁבַּע לְשָׁקָר
וְשָׁלָם לִיהְוָה אֶת גְּדָרִיךְ'. ³⁴ וְאַנִי אָמֵר לְכֶם שְׁלָא
לְהַשְׁבַּע בְּכָלְלָה: לֹא בְּשָׁמִים, כִּי כְּפָא אֱלֹהִים הָם; ³⁵ אֲפִי
לֹא בָּאָרֶץ, כִּי גְדוֹם רְגָלוֹ הִיא; וְלֹא בִּירוּשָׁלַיִם, שָׁהָרִי
קְרִיתָמָךְ רַב. ³⁶ גַם בָּרָאשׁ אֶל תִשְׁבַּע, כִּי אַינְךְ יִכְלֹל
הַאֲחֶרֶת; וְאַשְׁר יִחְפֹּצֵן לְרַיב עַמְּךָ וְלִקְחַת אֶת
כְּתֻנְתָּךְ מִנְדָלוֹ גַם אֶת־חַמְעֵיל: וְהַאֲגָס אֶתְךָ לְלַכְתָּ
³⁷ עַמּוֹ דָּרָךְ מַיְלֵךְ לְךָ אֶתְהוֹ שְׁנִים: הַשְּׁאֵל מֵאֶתְךָ מִנְדָלוֹ
וְהַבָּא לְלוֹת מִמְּךָ אֶל־פְּשָׁב פְּנֵיו:

מידה בנגד מידה
(ЛОКС ו' 29-30)

³⁸ "שְׁמַעַתְּמִים כִּי נְאָמֵר 'עֵין פַּחַת עֵין, שֵׁן פַּחַת שֵׁן'.
וְאַנִי אָמֵר לְכֶם שְׁלָא לְהַתְקוּם עַל עוֹשָׂה הַרְעָ.
אֲדֹרֶבָא, הַסּוֹטֵר לְךָ עַל הַלְּחֵי הַיּוֹמָנִית, הַפְּגָה אֲלֵינוּ גַם אֲתָה
הַאֲחֶרֶת.
⁴⁰ מֵי שְׁרוֹצָה לְחַבְעַ אָוֹתָךְ לְדִין בְּכִי לִקְחַת אֶת כְּתֻנְתָּךְ,
הַגַּח לוֹ גַם אֲתָה מַעַילָךְ. ⁴¹ וְמֵי שְׁמַאֲלֵץ אָוֹתָךְ לְלַכְתָּ אֶת
מְרַחַק שֶׁל מַיְלֵךְ אֶחָד, לְךָ אֶתְהוֹ שְׁנִים.
⁴² תַּן לִמְבָקֵשׁ מִמְּךָ וְאֶל הַפְּגָה מִן הַרְוֹצָה לְלוֹת מִמְּךָ".

אֲשֶׁתוֹ בְּלִתְיִ עַל־דְּבָר זְנוּת עֲשָׂה אָמָת נְאָפָת וְהַלְוָקָם
אֲחַת־הַגְּרוֹשָׁה לוֹ לְאַשָּׁה נְזָאֵף הוּא: עַד שְׁמַעַתְּמִים כִּי
נְאָמֵר לְקַדְמוֹנִים לֹא תִשְׁבַּע לְשָׁקָר וְשָׁלָם לִיהְוָה
³⁴ שְׁבֻעָתִיךְ: אֲכָל אַנִי אָמֵר לְכֶם לֹא תִשְׁבַּע כָּל־
שְׁבֻועָה לֹא בְּשָׁמִים כִּי־כְּפָא אֱלֹהִים הַמָּה: וְלֹא
בָּאָרֶץ כִּי־הַדּוֹם רְגָלוֹ הִיא וְלֹא בִּירוּשָׁלַיִם כִּי־הִיא
קְרִיתָמָךְ רַב: אֲפִי בָּרָאשׁ אֶל־תִשְׁבַּע כִּי־אֵין
בִּיכְלָתָךְ לְהַפְּךְ שַׁעַר אָחָד לְבָנָן אוֹ לְשָׁחר: אֲפִי־יְהִי
דְּבָרֶכֶם הֵן לֹא וְהַיּוֹתָר מְאֵלה מִן־הַרְעָ
הָוּא: שְׁמַעַתְּמִים כִּי נְאָמֵר עֵין פַּחַת עֵין שֵׁן פַּחַת
שֵׁן: אֲכָל אַנִי אָמֵר לְכֶם אֶל־הַתְקוּמָנוֹ קְרָע אֶת
הַמִּפְּכָה אֶתְךָ עַל־הַלְּחֵי הַיּוֹמָנִית הַטְּהָרָה־לוֹ גַם אֲתָה
הַאֲחֶרֶת: וְאַשְׁר יִחְפֹּצֵן לְרַיב עַמְּךָ וְלִקְחַת אֶת
כְּתֻנְתָּךְ מִנְדָלוֹ גַם אֶת־חַמְעֵיל: וְהַאֲגָס אֶתְךָ לְלַכְתָּ
⁴¹ עַמּוֹ דָּרָךְ מַיְלֵךְ לְךָ אֶתְהוֹ שְׁנִים: הַשְּׁאֵל מֵאֶתְךָ מִנְדָלוֹ
וְהַבָּא לְלוֹת מִמְּךָ אֶל־פְּשָׁב פְּנֵיו:

32. Jáf pak pravím vám: Že kdožoli propustil by manželku svou, kromě příčiny cizoložstva, uvodí ji v cizoložstvo, a kdož propuštěnou pojme, cizoloží.

33. Opět slyšeli jste, že *říkáno bylo starým: Nebudeš křivě přisahati, ale splniš Pánu přisahy své. ^{*2Moj. 20,7.}

34. Ale jáf pravím vám: *Abyste ne-přisahali všelijak, ani skrže nebe, nebo

trůn †Boží jest; ^{*1.23,16.Jak.5,12.†1zal.66,1.}

35. Ani skrže zemi, nebo podnož jeho odpírali *zlému. Ale ſudeři-li tě kdo

jest; ani skrže Jeruzalém, nebo město ^v pravé líc tvé, nasad jemu i dru-

velikého *toho Krále jest. ^{*Zalm 48,8.}

36. Ani skrže hlavu svou budeš při-

sahati, nebo nemůžeš jednoho vlasu souditi a sukni tvou vzti, nech mu i

učiniti bílého aneb černého. ^{*Luk. 6,29. 1 Kor. 6,7.}

37. Ale *bud řeč vaše: Jistě, třistě;

41. A nutili by tě kdo míli jednu,

nikoli, nikoli. Což pak nad to více jest, jdi s ním dvě.

*Jak. 5,12.†2Kor. 1,17.

38. Slyšeli jste, že *říkáno bylo: Oko kdo by chtěl vypůjčiti od tebe, ne-

za oko, a Zub za Zub. ^{*2Moj. 21,24.}

³¹Také bylo řečeno: „Kdo propustí svou manželku, ať ji dá rozlukový listek!“ ³²Já však vám pravím, že každý, kdo propouští svou manželku, mimo případ smilstva, uvádí ji do cizoložství; a kdo by se s propuštěnou oženil, cizoloží.

O přísaze

³³Dále jste slyšeli, že bylo řečeno otcům: „Ne-budeš přisahat křivě, ale splniš Hospodinu ^hpřisahy své.“ ³⁴Já však vám pravím, abyste ne-přisahali vú-beč; ani při nebi, protože nebe je trůn Boží; ³⁵ani při zemi, protože země je podnož jeho nohou; ani při Jeruzalému, protože je to město velikého krále; ³⁶ani při své hlavě ne-přisahej, protože nemůžeš zpú-sobit, aby ti jediný vlas zblel nebo zčernal. ³⁷Vaše slovo bud „ano, ano ... ne, ne“; co je nad to, je ze zlého.

O odplatě

³⁸Slyšeli jste, že bylo řečeno: „Oko za oko a Zub za Zub.“ ³⁹Já však vám pravím, abyste se zlým ne-jednali jako on s vám; ale kdo té uhodi do pravé tváře, nastav mu i druhou; ⁴⁰a tomu, kdo by se s tebou chtěl soudit o košíli, nech i svůj plášt. ⁴¹Kdo té donutí k službě na jednu míli, jdi s ním dvě. ⁴²Kdo té prosí, tomu dej, a kdo si chce od tebe vypůjčit, od toho se neodvracej.

⁴¹řf: Pánu /

42

39. Jáf pak pravím vám: Abyste ne-trůn †Boží jest; ^{*1.23,16.Jak.5,12.†1zal.66,1.}

40. A tomu, kdož se s tebou *chce

souditi a sukni tvou vzti, nech mu i

pláště. ^{*2Moj. 19,18. Řim. 12,19. †Jan. 18,23.}

41. A nutili by tě kdo míli jednu,

nikoli, nikoli. Což pak nad to více jest, jdi s ním dvě.

*Luk. 6,29. 1 Kor. 6,7.

42. A *prosíci mu tebe dej, a od toho,

nikoli, nikoli. Což pak nad to více jest, jdi s ním dvě.

*2Moj. 21,24. odvrať se. ^{*5Moj. 16,10.Luk. 6,30.}

מתי ה ו

אהבה לאויבים

(لوকס ו' 32-36, 27-28)

⁴³ "שמעתם כי נאמר 'אהב את רעך ושנא את אויבך'.
⁴⁴ ואני אומר לכם, אהבו את אויביכם והתפללו بعد רודפייכם,⁴⁵ למען תהיו בנים לאביכם שבשמיים, כי הוא מזריך שימוש על רעים ועל טובים וממתר גשם על צדיקים ועל רשעים.⁴⁶ הן אם אהבו את אויביכם מה שכרכם? הלא גם המוכסמים עושים זאת.⁴⁷ ואם משאלו בשלום אחיכם בלבד, מהו המiquid שאתם עושים?⁴⁸ הלא גם הגויים עושים זאת.⁴⁸ לכן הוי שלמים, כמו שאביכם שבשמיים שלם היא."

גמלות חסדים

¹ "השמר מלוות את צדקתכם לפני בני אדם מתווך בינה שיראו אתכם; אם פעשנו כן, אין לכם שקר אצל אביכם שבשמיים.² לכן בעשותך מעשי חסד אל פשמייע קול תרואה לפניך כמו שעושים האוביים בinati הכנסת וברחובות כדי שיכבדו אותך הבריות. Amen אומר אני לכם, שקרים אתם.
³ ואתה בעשותך מעשה חסד אל תרע שמאלה את אשר עושה ימינה, ⁴ למען יהו חסידך בשתך ואביך הרואה בפסתרים יגמל לך".

תפילה

(لوكسم' י"א 2-4)

⁵ "כאשר אתם מתחפלים אל תהיו באוביים, האויבים

שמעתם כי

⁴⁴ נאמר ואהבת לרעך ושנא את אויבך: אבל אני אמר לכם אהבו את־איביכם ברכו את־מקללייכם היטיבו לשנאייכם והתפללו بعد מקאיביכם ורדפייכם: למען תהיו בנים לאביכם שבשמיים אשר הוא מזריך שימוש לרעים ולטובים וממתר על־חציקים וגם על־הראשים: כי אם־תאהבו את־אביכם מה־הוא שכרכם הלא גם־המקסים יעשך.
⁴⁵ זה: ואם־תשאלו לשלום אחיכם בלבד מה־יתרונות
⁴⁶ لكم הלא גם־המקסים יעשוו־זאת: לכן הוי שלמים כאשר אביכם שבשמיים שלם הוא:

השמר לך מלוות צדקתכם לפני בני אדם ולייעזרו אתכם ואם־לא אין־לכם שקר מאת אביכם שבשמיים: לכן בעשותך צדקה אל־תריע ² לפניך בשופר כמעשה החנפיהם בinati הכנסיות וברחבות למען יהלו אותם האנשים Amen אמר אני לך כי לך את־שקרים: ואתה בעשותך צדקה ³ אל־תרע שמאלה את אשר עשה ימינה: למען ⁴ תהיה צדקה בשתך ואביך הראה במוסתרים הוא בגולוי יגמלך: וכי תתפלל אל־תהי בחנפיהם האוביים ⁵

⁴³ Slyšeli jste, že *říkáno bylo: Mi-
⁴⁴ lovati budeš bližního svého, a nená-
⁴⁵ bratří svých, což více činíte? Však i
⁴⁶ viděti budeš nepřítele svého. ⁴⁷ Budete-li pozdravovati toliko
⁴⁸ bratří svých, což více činíte? Však i
⁴⁹ publikání to činí.

⁴⁴ Ale jáv vám pravím: *Milujte ne-
⁴⁵ 48. Budtež vy tedy *dokonalí, jako i
⁴⁶ přáteli své, dobročeče tém, kteříž vás †Otec vás, kterýž jest v nebesích, dokon-
⁴⁷ proklínají, †dobře čiňte nenávidícím naly jest. *Efer. 4, 13. Filip. 3, 12. †8 Mojs. 11, 44; 19, 2.
⁴⁸ vás, ** a modlite se za ty, kterýž vás
⁴⁹ utiskují a vám se protiví,

⁵⁰ *2 Mojs. 23, 4. †Rim. 12, 20. ** Luk. 23, 34. Plně se varujte, abyste *almužny své
⁵¹ 45. Abyste byli synové Otce svého, nedávali před lidmi, proto abyste vi-
⁵² kterýž jest v nebesích; nebo slunci díni byli od nich, jinak nebudeste mítí
⁵³ svému velí vzchoditi na dobré i na odplaty u Otce svého, kterýž jest v ne-
⁵⁴ zlé, a děš dává na spravedlivé i na besích.

⁵⁵ 2. Protož když *dáváš almužnu, ne-
⁵⁶ milujete *milujete-li ty, kdož vás trub před sebou, jako pokryci čini
⁵⁷ Otec pak tvůj, *kterýž vidi v skryté, Zdaliž i v školách a na ryncích, aby chváleni
⁵⁸ byli od lidí. Amen pravím vám, majíš
⁵⁹ nespravedlivé. ⁶⁰ Nebo *milujete-li ty, kdož vás trub před sebou, jako pokryci čini
⁶¹ Otec pak tvůj, *kterýž vidi v skryté, Zdaliž i v školách a na ryncích, aby chváleni
⁶² byli od lidí. Amen pravím vám, majíš
⁶³ odplatu svou.

43 O lásce k nepřátelům

⁴⁴ Slyšeli jste, že bylo řečeno: „Milovati budeš bližního svého a nenávidět nepřítele svého.“ ⁴⁴ Já však vám pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdož vás pronásleduje, ⁴⁵ abyste byli syny nebeského Otce; protože on dává svému slunci svítit na zlé i dobré a děš posilá na spravedlivé i ne-spravedlivé. ⁴⁶ Budete-li milovat ty, kdož milují vás, jaká vás čeká odměna? Což i celnici nečini totéž? ⁴⁷ A jestliže zdravite jenom své bratry^k, co činíte zvláštěho? Což i pohané^l nečini totéž? ⁴⁸ Budete tedy dokonalí, jako je dokonalý vás nebeský Otec.

Jak prokazovat dobrodiní

⁶ ¹Varujte se konat skutky spravedlnosti před lidmi, jim na odiv; jinak nemáte odměnu u svého Otce v nebesích.

²Když prokazujete dobrodiní, nechtej budit pozornost^l, jako činí pokryci v synagógách a na ulicích, aby došli slávy u lidí; amen, pravím vám, už mají svou odměnu. ³Když ty prokazujete dobrodiní, ať neví tvá levice, co činí pravice, ⁴aby tvé dobrodiní zůstalo skryto, a tvůj Otec, který vidi, co je skryto, ti odplatí.

Jak se modlit

⁵A když se modlíte, nebudte jako pokryci:

⁶Var: + žehnejte těm, kdož vás proklínají, dobře čiňte těm, kdož vás nenávidí / ⁷Var: + hanobí a / ⁸Var: přátele ⁹Var: celnici ¹⁰Var: dobrodiní / ¹¹V: nevytrubuj před sebou / ¹²Var: + zjevně (tak i v. 6,18) /

³ Ale ty když almužnu dáváš, nechť neví levice tvá, co činí pravice tvá,

⁴ 4. Aby almužna tvá byla v skryté, Otec pak tvůj, *kterýž vidi v skryté, Zdaliž i v školách a na ryncích, aby chváleni odplatí tobě zjevně.

⁵ 5. A když bys se modlil, nebjávej odplatu svou.